

The Punjab Dairy Development Corporation limited v. The 322
Presiding Officer Labour Court, Amritsar and another
(V. K. Bali, J.)

(11) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 1 ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(12) ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(13) 1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 13160 ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(14) ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 6813, 7005, 7428, 7429 ਅਤੇ 12913 ਆਫ 1.991 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਖਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਮਾਨਯੋਗ ਏ ਐਲ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਵੀ.ਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਡਾਇਰੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ
- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1992 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3110

16 ਮਾਰਚ 1992

ਦਾ ਸੀਵਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, 1950— ਆਰਟੀਕਲ. 226/227— ਦੇ -ਦੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ—ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ— ਨਵੀਨਤਮ ਜਾਂਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ—ਪਿਛਲੀਆਂ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ—ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀ ਨੇਵੇਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲਿਖਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਲਿਖਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਡੀ-ਨੇਵੇਂ ਜਾਂਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਡੀ- ਨੇਵੇਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡੀ ਨੇਵੇਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਜਵਾਬਦੇਹ/ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੀਜੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬੇਸ਼ੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੭)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ ।

ਨਿਰਣਾ

ਦੀ ਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ.

(1) 10 ਜਨਵਰੀ, 1991 ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 2 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P8) - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 23 ਸਤੰਬਰ 1977 ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਕਫੈੱਡ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਮਿਲਕ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਬਗਦਾਦ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਵਰਕ ਮੈਨ, ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ; ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਰਾਹਤ/ਸਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਲਕ ਚਿਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਚੂੜੀਆਂ ਵਿਖੇ ਸੀਨੀਅਰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਸਥਾਈ ਪੌਸਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 23 ਸਤੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਕਿ ਉਹ ਸਤੰਬਰ, 1970 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ। 425 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ

The Punjab Dairy Development Corporation limited v. The 324
Presiding Officer Labour Court, Amritsar and another
(V. K. Bali, J.)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਖਿਲਾਫ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ/ਆਪਣੀ 22 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀ-ਨੋਨੋ ਇਨਕੁਆਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 6 ਫਰਵਰੀ 1980 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ 2 ਜੁਲਾਈ 1976 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 4 ਸਾਬਤ ਹੋਏ। ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਖਿਲਾਫ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। 25 ਜਨਵਰੀ 1977 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਦੋਸ਼ ਸਨ। ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਨਿਰਬਾਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3, 6 ਅਤੇ 7 ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ। ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, 23 ਸਤੰਬਰ, 1977 ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਆਦੇਸ਼, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਕੇਸ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ।

(5) ਮੰਨਿਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਐਸ ਬੱਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਡੀ ਨੋਵੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ/ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ 10 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਰਾਹੀਂ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾ ਕੇ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ ਸੀ।

(6) ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਜੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰੇ 1 ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡੀ ਨੋਵੋ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 'ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡੀ ਨੋਵੋ ਇਨਕੁਆਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਸਿੱਟਾ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ "ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਡੀ ਨੋਵੋ ਜਾਂਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਿਛਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਡੂਹੋਵਨ ਇਨਕੁਆਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਢਿੱਕਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹੀ/ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

The Punjab Dairy Development Corporation limited v. The 326
Presiding Officer Labour Court, Amritsar and another
(V. K. Bali, J.)

ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਮਾਨਯੋਗ ਜੇ. ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਗਪਾਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 7276.

1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 — ਆਰਟੀਕਲ 226— ਸਮਾਨਤਾ— ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫੀ/ਟਾਈਪ ਰਾਈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ— ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ। - ਆਯੋਜਿਤ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ - ਐਕਸ਼ਨ ਫੇਅਰ।

ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਇਹ ਸੰਵਾਦ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 5)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ

(ਪੈਰਾ 6)

ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ /

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਲ.

ਹਰਵਨ ਸਟੇਟ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਸੀ